

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος "Εκτος"

Συνδρομή Ισηπια: Ένν 'Ελλάδι φρ. 10. ήν τη δίλλοδη πρ. 20.—Ατ συνδρομαι ἀργονται από
1 ταυτουχιαν εἰκόσιαν έτους; και είναι ιστήμα—Γραφείον της Διεύθυνσης: "Οδός Ιατρού, 6.

31 Δεκεμβρίου 1878

Σήμερον λήγει τό τρίτον έτος τῆς "Εστίας" ο-
σας τῶν κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσα νὰ ἔξακο-
λουθήσωσι λαμβάνοντες τὴν "Εστίαν" καὶ κατὰ τὸ
τέλεαρτον έτος, παρακαλούνται ν' ἀποστείλωσι πρός
τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς, πρὸ τῆς 1 Ιανουαρίου 1879,
τό τέμημα τῆς συνδρομῆς, σπως μη ἐπέλθῃ διακοπὴ
τῆς ἀποστολῆς τοῦ ψύλλου.

Τὸ δε τέτοιον δωρεῖται πρός τοὺς συνδρομητάς τῆς
"Εστίας" ἀπό τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τῆς συν-
δρομῆς.

"Αναγκαζόμεθα νὰ πληρώσωμεν ἀπάσας
τὰς στήλας τοῦ παρόντος φυλλαδίου διὰ τῆς
μεταφράσεως τοῦ μυθιστορήματος τοῦ Δίκενς,
σπως συμπεριληφθῇ αὐτῇ ὅλοκληρος ἐν τῷ
ἀνὰ γειτανίας τόμῳ τῆς "Εστίας", οὐαί σύτως ἔκα-
στος τόμος περιέχῃ αὐτοτελῆ ἀναγνώσματα.

ΟΛΙΒΕΡ ΤΟΥΙΣΤ

Ἐκ τῶν τοῦ Καρδούλου Δέκενος.

Συνέπεια: ίδι σ. 817.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΖ'

Φυγὴ τοῦ Σάικς.

Στυγερώτερον τούτου κακούργημα δὲν ἔτε-
λεσθη βεβαίως πρὸ πολλοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ πρω-
τευούσῃ. Ἐκ πασῶν δὲ τῶν φρικαλέων πράξεων,
ῶν τὰ μιάσματα θὰ ἐμβύλυνον τὸν καθαρὸν τῆς
πρωΐας ἀέρα, αὐτῇ ἀναντιρρήτως ἦν η μυστικο-
τάτη καὶ ἀνανδροτάτη.

"Ο ήλιος ἀνατείλας ἐφώτισε τὸ δωμάτιον, ἐν ᾧ
ἔκειτο η δολοφονηθεῖσα γυνή· ἐφώτιζε δ' αὐτὸν,
καὶ τοι πλείστας δ' κακοῦργος κατέβαλε προσ-
παθείας, οὐαί σύτως τὰς ἀκτίνας του νὰ
εἰσγωρήσωσιν· εἰσεχώρουν δύως καὶ ἔχειν ἀπλε-
τον φῶς. "Αν δὲ φρικώδες ἦτο τὸ θέαμα ἔκεινο
κατὰ τὸ λυκαυγής, δύσσω φρικωδέστερον κατα-
φίνεται νῦν ἐν μέσῳ τοσούτου φωτός!

"Ο Σάικς δὲν ἐκινήθη ἐκ τῆς θέσεώς του, διότι
ἐφρεστον ηδονήσθη τὸ θύμα του ἐξέπεμψε
θρηνώδη στεναγμὸν, καὶ ἔκινησε τὴν μίαν
γειτα. Τότε μετὰ λύστης, ἦν δ' φόβος ἐδιπλα-
σίαζεν, ἐκτύπησεν αὐτὴν ἐπανειλημένως. Πρὸς
στιγμὴν ἐκάλυψε τὸ πτῶμα δι' ἐνὸς σκεπάσμα-
τος· ἀλλ' ἦτο φοβερώτερον νὰ φαντάζηται τοὺς
δραχαλμοὺς τοῦ θύματος στρεφομένους καὶ ἀτε-
νίζοντας αὐτὸν, η δύσουμένους πρός τὸν οὐρανὸν
καὶ ἐπικαλουμένους τὴν τιμωρὸν νέμεσιν. Ἀπέ-
συρε λοιπὸν τὸ σκέπασμα· τὸ πτῶμα ἔκειτο
ἐκτάδην ἐκεὶ ἐν μέσῳ λίμνης αἴματος.

"Ανάψας πῦρ ἐν τῇ ἑστίᾳ ἐρριψεν ἐν αὐτῷ τὸ
ρόπαλον. Εἰς τὸ ἄκρον αὐτοῦ ἔμενον προσκε-

κολλημέναι τρίχες γυναικεῖαι, αἵτινες φλεγθεῖ-
σαι ἐσίζον καὶ ἀνέπεμψαν σπινθηράς τινας, ἃς
ταχέως τὸ ρέμπρα τοῦ ἀέρος ἀνύψωσεν εἰς τὴν
καπνοδόχην. Καὶ μόνον τοῦτο ἥρκεινὰ κατατρο-
μάξῃ αὐτὸν, κακίπερ ἀπεσκληρυμένον ἐν τῇ κακουρ-
γίᾳ. Ἐξηκολούθει ἐν τούτοις νὰ κρατῇ τὸ ρόπα-
λον, μέχρις οὗ τὸ πῦρ κατέταμεν αὐτὸς εἰς πολλὰ
τεμάχια, ἀτινα συναθροίσας ὄθησεν διοῦ οὐαί
πλειόνες ἀνθρακες διὰ νάποτε φρωθῶσι τάχιστα.
Τούτου δὲ γενομένου ἔνιψε τὰς χεῖρας καὶ ἐκα-
θάρισε τὰ ἐνδύματά του· ἀλλ' ὑπῆρχον κηλίδες,
ἢς δὲν ἡδυνήθη νὰ ἔξαλειψῃ· ἡναγκάσθη λοιπὸν
νὰ κόψῃ τὰ κεκηλιδωμένα μέρη τῶν ἐνδυμάτων
του καὶ ἔρριψε τὰ τεμάχια εἰς τὸ πῦρ. "Ολον
τὸ δωμάτιον ἦν βεβαμένον αἴματι. Καὶ αὐτοὶ
οἱ πόδες τοῦ κυνὸς οὐαί σαίματόφυρτοι.

"Ἐξηλθε παρακολουθούμενος ὑπὸ τοῦ κυνὸς
καὶ ἔκλεισε διὰ διπλῆς περιστροφῆς τῆς κλειδὸς
τὴν θύραν· διηλθε πολλὰς ἀδούς, ἀλλὰ βαδί-
ζων ἀσκόπως καὶ μὴ εἰδὼς ποῦ ἐπορεύετο.
Μετὰ πολύωρον πλάνην εὑρέθη ἐκτὸς τοῦ Λον-
δίνου, ἐν τοῖς ἀγροῖς τοῦ Νόρθ-Ἐντ, καὶ κατε-
κλίθη πλησίον φραγμοῦ τινος. "Εκοιμήθη δλε-
γον, ἀλλὰ μετὰ μικρὸν ἡγέρθη καὶ ἐξηκολού-
θησε τὸν δρόμον του, λαβὼν ἀντίθετον διεύθυν-
σιν, καὶ τραπεῖς τὴν εἰς Λονδίνον ἄγουσαν·
ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐπανέκαμψεν, ἐπλανήθη ἀνὰ
τοὺς ἀγροὺς, δὲν μὲν κατακλινόμενος, δὲτε δ'
ἐγειρόμενος καὶ ἔξακολουθῶν τὸν δρόμον του.

"Τὸν της αὐτῆς ἀβεβαιότητος καὶ ἀμηχανίας
περὶ τοῦ πρακτέου κατεχόμενος, ἦτις καθ' ὅλην
τὴν ήμέραν ἐβήσαντίζειν αὐτὸν, ἔλαβε τὴν νύκτα
τὴν εἰς Λονδίνον ἄγουσαν. "Η δόδος διήρχετο διὰ
τοῦ ταχυδρομικοῦ σαθμοῦ, πρὸ τῆς θύρας δὲ τούτου
εἶδεν ἴσταμένην τὴν ταχυδρομικὴν ἄμαξαν.

"Ο ταχυδρόμος ἴστατο πρὸ τῆς θύρας, ἀνα-
μένων τὸν ταχυδρομικὸν σάκκον· μετ' ὀλίγον
προσηλθέ τις, φέρων στολὴν ἀγροφύλακος, εἰς
δύν παρέδωκε καλάθιόν τι.

"Τί νέα ἀπὸ τὴν πολιτεία, Βενιαμείν; Τί-
ρωτισεν δ' ἀγροφύλακ, παρατηρῶν μετὰ θαυμα-
σμοῦ τοὺς ἵππους τῆς ἀμάξης.

— Τίποτε δὲν εἰζέωρω, ἀπεκρίνατο δ' ἔτε-
ρος, φορῶν τὰς χειρίδας του. Τὰ γεννήματα εἰ-
ναὶ κομμάτια δύψωμένα. "Πκουσα ἀκόμη νὰ λένε
δι' ἔνα φόνο, ποῦ ἔγινε κατὰ τὸ Σπιταλφύληντ,
ἀλλὰ δέν το πιστεύω.